

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришене “Українських Робітничих Вістей”.
Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS,

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

БОРТЬБА ЗА ГЕГЕМОНІЮ НА БЛИЗЬКІМ СХОДІ.

Дарданельська кістка острійша за німецькі репаратії. Розгром грецької армії в Малій Азії спричинив сильну котлетницю між антантою. І нині, коли над Дарданелями нависають чорні військові хмари, коли положене так, що кожної хвилини може розпочатись новий світовий пожеж, годі ще сказати, хто і проти кого буде воювати, есди війна стане неминучою.

На зверх багнетів наставила одна проти другої Англія і Туреччина. Але се тільки назвух. Есди-б питання Дарданелів обходило тільки Англію і Туреччину, то Англія не мала-б потреби концентрувати на Близькій Сході всю свою флоту і взивати до зброї всі свої домії.

Війна між Туреччиною і Грецією була фактично війною між Францією і Англією. Греками керувала “невидима” рука англійської дипломатії, а Туркам сприяла Франція. Нині Греція, як воєнна сила, вже не існує. І Англія, не маючи чим заступити Греків, мусіла нагло вхлупитись сама за оруже. Розпочався шалений крик про безпеку Європи перед загрозою “магометанських орд”. Однак сей крик викликав дуже маленький ефект навіть в буржуазних кругах. Велика частина (есди не більшість) англійської преси висказалась проти війни, а “буша Норткларфова преса виступила отверто проти воєнної політики Лойд Джорджа. Навіть такі валаамові осліци з англійської Партії Првці як Рамсей МакДоналд, Сноуден і Гендерсон заговорили проти війни.

Але не де їх голосу прислухують ся Лойд Джордж. Лойд Джордж знає, що Гендерсон сдухняні хлопці, вони трохи покричати, показирять ся, а відтак скажуть: треба йти боронити відчину і культуру перед дикунами. Лойд Джорджу розходиться ся о становище Франції і Італії. Він знає і бачив, що вони сприяли Туркам, отже хоче знати, чи вони будуть поспадкованими до кінця в своїй політиці.

Певна річ, що ні французьку ні італійську буржуазію не болить серце за Турки. Але для неї вигідніше мати в Малій Азії і в Константинополі слабих і промислово не розвинених Турків, ніж мала-б ціла Мала Азія і проливи бути в руках англійських капіталістів. Се означало-б цілковите витиснене з Малої Азії французького і італійського капіталу і встановлене там гегемонії англійського капіталу.

Англія зі своєї сторони ніколи добровільно не згодить ся допустити до цілковитого побіди французького капіталу в Малій Азії. Тому то вона так і заворушувалась, тоді, як Франція і Італія захочуть таке становище, наче-б то іх і світ не обходив, а навіть заявляли ся за відтягненням своїх військ з Малої Азії на європейську сторону Дарданелів. Однак з сего ще не треба заключати, що може прийти до війни між Англією з одної сторони і Францією і Італією — з другої. Війна між тими трома союзними державами іза дарданельського питання була-б не тільки можливою але і неминучою, есди-б не існувала на Сході трета сила, яка так само заінтересована в проливах, — радянські республіки. Франція сечас підняла-б голос за передачу Константинополя і проливів в руки Туреччині, есди-б за сим не стояли і радянські республіки. І тому, піддержуючи Турків в війні проти Греків, Франція ставить перед собою питання: кого Кемаль Паша признає як свого суверена тоді, як буде мати в своїм підданію Константинополь і Дарданелі? Хто буде тоді стояти за його плечима? Бо чейже не е таємно, що радянські республіки так само як і Франція сприяли побіді Турків над Греками. Лише цілі радянських республік і Франції в сім основно ріжнілись. Франція руками Турків (а своїми багнетами) хотіла відперти з Малої Азії англійський капітал і протоптати туди дорогу своему капіталові, а радянські республіки бажали освоєння турецького народу з кітків вського, європейського чи американського капіталу.

Так само мається ся справа і з проливами. Есди-б Франція знала, що Турки завоюють для неї Дарданелі, то вона блага-словила-б її в війну з Англією обом руками. Однак іза турецької спини виглядає більшевизмський кулак, і Пуанкаре нюхає воздух.

Фактично тепер, під найжніми британськими багнетами, йде остра дипломатична війна між Францією і Англією, далеко острійша, як була підчас останнього іх конфлікту іза німецьких репаратії. Тоді брякала оруже Франція і тоді Пуанкаре іздан до Лондону переконувати Лойд Джорджа, а тепер брякає оруже Англія і лорд Корзон, англійський міністер заграничних справ, їде до Парижа переконувати Пуанкаре. Але для того, щобі аргументи Корзона мали слушність, Англія мусить саати до Дарданелів всю свою флоту і військи. Отже тільки зміна маршрут, але боротьба йде між одними і тими самими — англійськими і французькими капіталами.

Самі іх дипломатична війна вже була-б досі обернулася ся в оруже, есди-б не факт існування радянських республік. Але капіталісти з досвіду знають, що де два бють ся, там третій користає. Однак скорше, чи пізніше, а приїде до зударя між ними двома капіталістами-суперниками, які ніколи не зможуть ся в одній хаті, без ріжниць, де-б та іх хата не була: чи в проливах, чи в Малій Азії, чи в Руській округі. Есди теперішній конфлікт вони залагодять в “мирний спосіб”, то завтра з нетрів Версальського договору вибухне новий. Нинішній англо-турецький конфлікт е ніщо інше, як боротьба англійського і французького капіталів за гегемонію на Близькій Сході.

ЩЕ В ТІЙ САМИЙ СПРАВІ.

З легкої руки ренегата П. Крата, українська чорна сотня розпочала в Канаді підду провокаторську травлю проти діточих шкіл при українських робітничих організаціях. За Кратом пішли і інші “народні дітчичі” та проповідники Христової науки.

В торонтоській англійській газеті “Telegram” з 16. вересня появили ся нові провокаційні заяви якогось українського студента і попів. Підлі, брехливі і разом з тим смішні своїм глухим змістом заяви. Але що найсумнішше, сї провокатори дад агентови тої буржуазної газети фотографію діточої школи в Торонто, яку ся газета помістила, написавши над нею: “Діти, котрі ходять до тої школи, де вчать “комунізму”.

Як видно, то навіть сама буржуазна газета уважає заяви

українських попів і студентів на стільки абсурдними, що слово “комунізму” ставить в знаки наведення.

Сайдом за Торонто відгукнув ся Саскатун. Сам ректор патріотичного “наукового” інституту ім. П. Могилди виступив там з підліми очернюваннями діточої школи і членів тамошнього робітничого товариства. А у відгук всьому тому “патріотичний “Укр. Годос” з 20. вересня, говорючи про першу заяву Краті, додає від себе, що “розмова (Крата з репортером торонтоського “Глобу”) була зовсім на місці і кожній Українець може її одобрити”.

Що спонукало сих проповідників, студентів, ректорів “патріотичних” інститутів виступити з такою підлою блягою на робітничі дітчичі школи перед канадійськими властями?

На се склало ся много причин, а всі вони сходять ся до одної — нема з чого жити: українські пресвітеріанські церкви світять пустою і деякі проповідники остались без роботи, бо секта не буде платити, коли ти не приєднав віруючих. Гне диво, що після такого лежаного хліба були випадки, де вчерашній проповідник став нині студ-підженом.

Та сама історія і з “патріотичними” інститутами. Саскатунський інститут, після свистуницької оперетки з православ'єм, опинив ся в безвихіднім положенні. Головні його лідери дезертирували після заварення православної каші, лишивши істи її кільком недоукам. Сї нещасні людиї старують ся тепер звалити всі свої невдачі та індиферентність до інституту знеохочених ними самими українських фермерів — на українських робітників, на більшевизм.

Комітет діточої школи при робітничім товаристві в Саскатуні своєю заявою в “Daily Star” дав належну відповідь сьому дурнецькому “ректором” патріотичного інституту. Однак урава розпочала ся на широку скало і не треба себе дурити, що вона е тимчасовим переходовим явищем. Вона не нині почалась і не завтра скінчиться ся. Те, що робилось перше тайно, виийшло тепер на верх, бо з приходом “скрутих часів панакма від патріотизму терпещ урвав ся.

Ще не так давно писали товариші з Монреалу, Торонта, Форт Вільям, Саскатуну, Елмонтону і з многих менших місцевостей — про доноси і провокації чорної сотні і про наслідки тих доносів. В своїх листах вони називали імена сих “народних дітчичів” і донощиків в рясках, бо стрічались з ними в редакціях англійських буржуазних газет, до яких вони давали свої провокаторські фанпоти, і в поліційних приміщенях, де вони ховались до других кімнат. Однак попередно все се робило ся іза вулга, чисто по шпінюцьки, а нині виийшло на верх у всій своїй наготі. На сході Канади сї панове роблять навіть заход до видавання спеціально для сїх цілі української газети і старують ся о субвендію з Оттави.

З сего виходить, що Яцковими і Твердохлібами можуть похвалити ся не тільки українські “патріоти” в Галичині, але і в Канаді. Там за провокаторську роботу взялись письменники, а тут представники церкви і ректори “патріотичних” інститутів. А що се провокація — се е очевидним для вського, бо навіть ті самі панове добре знають, що в робітничих школах вчить ся дітчи по українськи читати і писати навіть після старих шкільних підручників. Видячи безсумнішність всякої іншої своєї боротьби з українськими робітниками, сї панове пускають ся на провокацію.

ПАРАДОКСИ.

“Правительство” Петрушевича не має ніякої земельної програми. — Та і пощо земельна програма, коли нема ще землі! Як буде земля, тоді будемо говорити і над програмою, — сказав Осип Назарук, який шойно оголосив “позику національної” оборони в Канаді для Петрушевича на суму 50,000 доларів.

Нема землі, то й не треба земельної програми — така логіка Назарука. А що робить Назарук і його уряд, коли нема грошей? “Вони радять ся, — вкладають програми, як би то дістали гроші. Ось вже три тижні, як Назарук вкладає в Вінніпегу програму на гроші, хоч гроші ще не має. Чому-б то не сказати: нема грошей, то не треба і програми.

Чому то справді “правительство” Петрушевича не уложити земельної програми та не предложить її галицьким селянам? Може-б — есди-б вона була відповідно уложена — нею скорше підбурило селян проти польської шляхти, ніж тими нещасними 63-центами з тисячі доларів?

Що, що? Підбурило селян? Боже бори таког страхні! Де-ж бач можна. Антанта буде сердитись. А вона наша одинока надія.

Відібравши Галичину від Польщі, антанта сформув в Галичині свою комісію, яка склалась з галицького парламент, — сказав Назарук...

І уложити земельну програму, забув він додати. Отже Назарук приїхав до Канади за п'ятдесят тисячами доларів, щоби було чим прийняти в Галичині антантаську комісію.

Колись Центральна Рада в Києві також не мала земельної програми. Нельюючи українські селяни, не чекаючи земельної програми, нагнали дітчичів з лятифундній... безпрограмово і забрали землю.

Тоді Центральна Рада запросила Німців з ген. Айхгорном на чолі. І він уложив земельну програму. Кровавою гетьманщиною вона називається ся.

“О скільки я мав час і здібність, слухав у уважно, що говорив революціоні”.

І він дітить революцію на дві часті: на першу — добру і на другу душу.

“Сю першу, добру частину її (революції) мови говорив народ. Так, той народ, що нищив гнобителів. А сю другу частину, душу — говорив його інтелігенція, та, яка дірвала ся до влади й тягла наш народ у страшну польську неволю”.

І затіяла. Ой, ще й як затіяла.

Дивним тільки е, що нині Назарук приїхав до Канади збирати з фермерів і робітників для тої інтелігенції 50,000 доларів.

Се дійсно парадокс, яких не знає ніякий народ в своїй історії.

За часів “державного будівництва” петлюрівці закинули Назарукові, що він за часів старої Австрії співав “Боже буде покровитель”.

А в нї тоді ревіли ще “Боже царя храни”, відповів ім Назарук.

І се все було так недавно... Кілька років тому назад. Так мало прожито, а так много пережито. Аж згадувати бридко... Найщиріший Українці ревуць “Боже буде покровитель” “Боже царя храни”.

Зате тепер вони старують ся направити свої похибки. Наддніпрянці з над Висли співають

ВОНІ І МИ.

Ще в передвоєнні часи вєтролю, а з дітьми і родичів, а звані двомовні школи. Се питання двомовних шкіл — вся українська чорносотенна згряя використовувала в своїх виборчих авантурах так само, як тепер використовувє положене Галичини. Голосуйте, мовляв, на лібералів, чи консерватів, бо вони е “прихильниками нашої справи”. Голосуйте на них, та ще й дайте Боєрови один мільон доларів. Така самісенська гра вєлась з двомовними школами. Правительство в одній то в другій провінції Канади змінювались, до влади приходили і “наші вороги” і “наші прихильники”, а справа двомовних шкіл так і не вирішувалась. Отже і звязи ся вирішити самі робітники без жадного крику і галасу і виборчих авантур. Де була провітні робітнича організація, там вона дбала за просвіту не тільки дорослих, але і дітчи. Дітчи вчили тільки української мови, української пісні, музики. І на сїм ограничувалась ся наука, так як всі інші предмети діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

До заснованих діточих шкіл при робітничих організаціях, ниде між Українцями в Канаді діточих шкіл не було. Нам відомі многі случаи, де парафіяльні концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

рядів довкола своїх відділів, товариств і філій Стіваришене, У.Р.Д. і повести сєй органи роботу як просвітну, так і організаційну ше активніше.

Волинськ.

ЯК БУРЖУАЗІЯ ПОМАГАЄ ГОЛОДУЮЧИМ.

(Кореспонденція до “У.Р.В.”)

Коди наспіли перші вісти про голод в Радянських державах, можна було думати, що капіталістичні уряди під впливом капіталістичної преси, котра пролинала сьози над нещастем населеня в голодуючих провінціях, схочуть дітсно помагати. Вони-ж і мали на увазі “мирний шляхом”, тобто закордонною помічю ослабити становище Радянського уряду, або і його, поважити. Всі уряди, здебільша під впливом робітників, обіцяли “зробити всьом, що лише зможуть”. Незабором оголосив Нансен свою відозву, він звернувся теж в Женеві до “Ліги Націй” з просьбою о поміч, “Ліга Націй” відмовила своєї помічю, вона, котра е інструментом буржуазних урядів, воляла щоб тисячі Росіян і Українців гинули, замість попірати Радянській правительству. І тому то успіхи Нансена мимо його енергічних заходів дуже малі. І так англійський уряд, в імені якого Лойд Джордж в 1921 р. обіцяв помагати “всьми силами”, під примусом англійської робітничої партії дав доси для голодуючих всього 100,000 фунтів штерлінгів, а саме не в грошах, а в товарах, для яких він здебільша по демократізації не мав збуту. Франція ухвалила була підмогою в сумі 6 мільонів франків. Доси нічого не зроблено, щоб голодуючі одержали з сього якусь поміч. Лише Французський Хервоний Хрест вислав малу експедицію для дітчи, що привезла з собою злишки французьких воєнних товарів. Італійський уряд по відозві Нансена заповів велику поміч. Доси видав він всього 6 мільонів лір, якими користували ся кухні італійського Червоного Хреста в Р.С.Ф.С.Р. Від марта с. р. італійський Червоний Хрест задля браку фондів зменив свою діяльність. В самій Італії фашисти спиноють збірки для голодуючих. Уряд не перешкадає сьому. Болгарія, котра зразу обіцяла велику поміч і хотіла в Болгарії давати удержане 20,000 дітчи з Р.С.Ф.С.Р., нічого не прислала, — що більше, гроші і збіжжє, яке зібрали робітники, болгарський уряд передав бандам Франції.

Голодуючим прийшли з видатною помічю лише Швеція, Голандія і Кеналнд (там істнує робітничий уряд). Натомість Польща, Бєльгія, Фінляндія, Італія, південно-американські держави, Австралія і Португалія нічого не обіцяли, та нічого не прислали.

Треба теж підчеркнути, що Польща, Угорщина, Японія і Югославія не допустили навіть до збірок для голодуючих. І деякі німецькі власті робили труднощі при збірках.

Се очевидно мусить збільшити заводи робітників на цілому світі помагати і дальше Радянським державам, зорганізувати поміч для відбудови і продукції Радянських держав, бо робітники добре знають, що від існування Радянських держав залежить їх власна будучність.

І. Сокира.

Бєрлін, в серпні 1922 р.

Ще в передвоєнні часи вєтролю, а з дітьми і родичів, а звані двомовні школи. Се питання двомовних шкіл — вся українська чорносотенна згряя використовувала в своїх виборчих авантурах так само, як тепер використовувє положене Галичини. Голосуйте, мовляв, на лібералів, чи консерватів, бо вони е “прихильниками нашої справи”. Голосуйте на них, та ще й дайте Боєрови один мільон доларів. Така самісенська гра вєлась з двомовними школами. Правительство в одній то в другій провінції Канади змінювались, до влади приходили і “наші вороги” і “наші прихильники”, а справа двомовних шкіл так і не вирішувалась. Отже і звязи ся вирішити самі робітники без жадного крику і галасу і виборчих авантур. Де була провітні робітнича організація, там вона дбала за просвіту не тільки дорослих, але і дітчи. Дітчи вчили тільки української мови, української пісні, музики. І на сїм ограничувалась ся наука, так як всі інші предмети діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.

Діти побирали в публичних школах. Куди йшли діти, туди йшли і їх родичі. Величаві концерти робітничих діточих шкіл залунали від Торонто аж до Венкувер.